

Udkom i forbindelse med
åbningen af Gammelfestivalen
Død og hygge på plejehjemmet
onsdag den 8. oktober 2014

GAMMELBOGEN II

Død og hygge på plejehjemmet

Indledningen fra
Michael Svennevigs
GAMMELREPORTAGE
fra Plejehjemmet Tusindfryd.

En onsdag i december 2013

BLODKRÆFT & WHISKY

Så har plejehjemmet da ikke taget livet af dig

Else sidder ved siden af mig ved det lille bord i stueetagen, der i dagens anledning fungerer som onsdagsbar.

Åse ler. Hun er 88 og frivillig, men også Natteravn, så hver fredag aften og nat traver hun rundt med gode råd og præservativer i lommerne for at gøre byen mere tryk og sikker for de unge. Hun bevæger sig vakst og hurtigt og fortæller, at hun har været til julefrokost hos natteravnene dagen før - fra kl. 18-04.

En anden frivillig, en lille fiks 75-årig dame med et smalt ansigt, pagehår og klædt i rødt, spørger om jeg skal have noget i teen. Jeg ved godt at hun mener sukker eller mælk, men siger for sjov, Ja, whisky, hvis I har!

Åse er straks henne og kigger i plastikkassen på bordet, Der er rom, hvis du vil ha' det?

Det vil jeg gerne!

Else og jeg sludrer lidt sammen. Ingen af os kan placere hinanden, selv om vi er sikre på at vi har set hinanden før. Else drikker cola, selv får jeg bagefter en campari med appelsinsaft. Der er en løftet stemning. Endelig husker vi at jeg var oppe og besøge hende i hendes lejlighed på 4. sal sammen med Laust, første gang jeg var her. Laust har nu også sat sig ved bordet. Da han senere rejser sig, kommer Kirsten til. Hun og Laust danner par og bestyrer plejehjemmet.

Else fortæller om at hun skal holde jul hos familien, der bor bare to gader derfra. Det glæder hun sig til. Hun læner sig over mod mig og siger stille at hun har blodkræft og derfor ikke orker så meget mere. Og slet ikke om aftenen. Laust supplerer med at sige at Else er den, der har boet der længst, 14 år. Jeg forsøger mig med lidt humor og siger, at så har plejehjemmet da ikke taget livet af dig? Der er en lille pause inden hun smiler.

Hun har mistet sin mand, datteren og svigersønnen.

Manden blev syg på sølvbryllupsdagen. Mens de sidste forberedelser til festen blev gjort, kom han på hospitalet, hvor han døde en uge senere. Men festen skulle stadig holdes, og Else festede lidt anstrengt for de 35 gæster, mens manden lå på sygehuset.

Hanne er væsentlig yngre - ca. 60 år. Hun kommer ind i kørestol. Ja, egentlig skulle hun ud af den, men hun er bange for at falde. Hun bor på samme etage som Else.

Erling kommer også kørende. Han har kun været der i to uger, alt er stadigvæk nyt for ham. Han vil gerne have en cognac. Åse kigger forgæves i sprutkassen, og Laust får fremskaffet en flaske andetsteds fra. Det passer Erling glimrende. Han virker stadig konfus og taler om at få en anden kørestol, så han kan sidde bedre og undgå at blive øm bagi. Han fortæller at stedet hvor han boede før, gerne ville af med ham, fordi han ikke ville gå selv. Laust nævner at de er ved at købe en deluxe stol til ham, og at de begynder genoptræningen så snart han er faldet til. Erling er advokat, og det er med hans faglige assistance at det blandt andet har været muligt at bruge en del af en testamentarisk gave til indkøb til onsdagsbaren. Den stammede fra en tidligere beboer oppe på 4., der havde sit besvær med konen, der var væsentlig yngre og som vist holdt mest af ham for pengenes skyld.

Erling hører ikke så godt, men er vaks nok til at sige, Hvis jeg får en ny og bedre kørestol, så kommer jeg da aldrig til at gå selv!

Jo, det kan du tro! siger Laust.

Det er den ene af stedets to fysioterapeuter, David, der kommer kørende med Erling.

Der er kommet endnu en kørestolsbruger til, og hun har en lille puddelhund med. Erling spørger, Hvem har efterladt den?

Men den hører skam til - og bor der også. Husets andet kæledyr, har Hanne. Hun vil gerne fortælle om katten "Smuk Sød".

Åse kommer hen og spørger om hun vil ud at ryge. Inden de kører udenfor når jeg lige at spørge Hanne, Er det måske fordi hun selv er blevet trængende, at hun tænker på dig?

Ja, selvfølgelig!